

Partnerskab Mod Vold

Erfaringsopsamling 2024

Lev
~~uden~~
~~vold~~

Juni
2024

Udarbejdet af:

Jonas Holst
Hannah Neiiendam Rask

Udgivet af:

Lev Uden Vold
H.C. Andersens Boulevard 47, 1. tv.
1553 København V

Copyright © 2024 Lev Uden Vold

Gengivelse af uddrag, herunder figurer, illustrationer og tabeller, er kun tilladt mod tydelig kildehenvisning

Indhold

Introduktion	5
1. Samtykker og rådgivningssamtaler	7
1.1 Antal samtykker og rådgivningssamtaler.....	7
1.2 Forskellige tilgange til indhentning af samtykke	9
1.3 Andre forhold med betydning for indhentning af samtykker	11
2. De deltagende borgere	14
2.1 Samtaler fordelt på udsatte og udøvere	14
2.2 Køn og alder i rådgivningssamtalerne	15
2.3 Voldsudøvers relation til den voldsudsatte	16
2.4 Voldsformer og voldens varighed	17
2.5 Børn der overværer eller direkte udsættes for vold	19
3. Samtalernes indhold.....	21
3.1 Samtalernes varighed og temaer	21
3.2 Eksempler på cases efter tema	23

Introduktion

Introduktion

Partnerskab Mod Vold er et partnerskab mellem Lev Uden Vold og 10 af landets 12 politikredse. Projektet skal sikre tidlig hjælp til mennesker, som fordi de lever med vold tæt inde på livet, har været i kontakt med politiet, fx ved alarmopkald om vold i hjemmet, ved anmeldelser af vold mv.

Konkret betyder det, at når politiet kommer i kontakt med borgere, som det vurderes, kan have nytte af en rådgivningssamtale, oplyser de borgerne om tilbuddet og indhenter samtykke til, at Lev Uden Vold må kontakte borgeren telefonisk. Herefter henvender en rådgiver fra Lev Uden Vold sig til borgeren, og inviterer til en telefonisk rådgivningssamtale om volden, voldens konsekvenser og brobygger til andre rådgivnings- og behandlingstilbud eller krisecenterophold.

Projektets formål er at drage nytte af politiets kontakt til voldsudsatte og voldsudøvere som et fundament for en tidlig og professionel indgriben, ved at politiet benytter Lev Uden Volds faglighed indenfor rådgivning og henvisning af denne målgruppe. Derved sikrer vi tidligere hjælp til flere, end hvis de selv skulle være opsøgende på hjælpen. Dette samarbejde bygger på en styrkelse af politiets viden om og kompetencer til at opspore og tale om vold i nære relationer.

Projektet er baseret på viden om, at målgruppens egen erkendelse af at være udsat for eller udøver af vold i nære relationer næres, når udefrakommende spørger ind til volden og særligt i tiden lige efter at volden er eskaleret.

Partnerskab Mod Vold er en videreudvikling af et pilotprojekt mellem Københavns Politie og Lev Uden Vold. Partnerskab Mod Vold startede op i sommeren 2022 og skulle være afsluttet i sommeren 2024. Projektet er imidlertid blevet forlænget med et år indtil sommeren 2025. Partnerskab Mod Vold er støttet af Trygfonden og Augustinusfonden.

Erfaringsopsamlingen bygger på Lev Uden Volds registreringer af de samtaler der er et resultat af de samtykker, som de deltagende politikredse har indsamlet i perioden 15/8 2022 til og med 15/3 2024. Data opgøres samlet for de 10 politikredse, som har indgået i projektet. Udvalgte data fra rådgivningssamtaler gennem Partnerskab Mod Vold sammenlignes derudover med data fra opkaldene til Lev Uden Volds nationale hotline i samme periode.

Udover data fra Lev Uden Volds registreringssystem, er erfaringsopsamlingen baseret på interviews med nøglepersoner i to udvalgte politikredse i partnerskabet og med Lev Uden Volds projektleder for Partnerskab Mod Vold. Projektlederen er også rådgiver på projektet og har derfor indgående viden om rådgivningssamtalerne.

Kapitel 1

Samtykker og rådgivningssamtaler

1. Samtykker og rådgivningssamtaler

I dette kapitel giver vi et overblik over de indhentede samtykker og rådgivningssamtaler. For alle figurer i kapitlet gælder det, at data er for alle politikredse og perioden er fra Partnerskab Mod Volds start 15. august 2022 til og med 15. marts 2024.

Kapitlet viser at:

- Der samlet set er indhentet 919 samtykker med borgere inden for målgruppen i perioden, hvilket i gennemsnit er 48 om måneden.
- Ud af de 919 samtykker opnåede Lev Uden Vold kontakt til 709 (77 procent) borgere og gennemførte en rådgivningssamtale med 586 (64 procent) borgere.
- Nogle af de borgere, som Lev Uden Vold var i kontakt med, men som der ikke blev gennemført en rådgivningssamtale med, forventede selv at kontakte den nationale hotline på et senere tidspunkt.
- Ca. 2/3 samtykker blev indhentet gennem screening og beredskab¹.
- Det kræver uddannelse, viden og kompetencer at kunne tage samtalen om volden og indhente samtykke. Pga. udskiftning skal dette løbende udvikles eller der skal sikres en højere grad af specialisering i politiet.
- At det er Lev Uden Vold der tager initiativ til rådgivningssamtalen kan bryde barrieren for at få hjælp og gøre, at flere og specielt særligt udsatte borgere får hjælp til deres voldsproblematikker.

1.1 Antal samtykker og rådgivningssamtaler

Tabel 1 viser det samlede antal indhentede samtykker, opnåede kontakter og gennemførte rådgivningssamtaler for perioden. Gennem 19 måneder har politikredsene indhentet 919 samtykker med borgere inden for målgruppen, hvoraf der er gennemført en rådgivningssamtale med 586, hvilket svarer til knap 64 procent. Ambitionen er, at en høj andel af samtykker fører til rådgivningssamtaler. Samtidig er det ikke forventningen, at alle samtykker kan føre til en samtale, men at indsatsen også for borgere, hvor der ikke opnås en rådgivningssamtale, har betydet et øget kendskab til den nationale hotline, og måske startet en erkendelsesproces.

Tabel 1. Overblik over samtykker

	Antal	Andel
Opnåede kontakt og rådgivningssamtale	586	63,8%
Opnåede kontakt uden rådgivningssamtale	123	13,4%
Opnåede ikke kontakt	210	22,9%
Samlet antal samtykker	919	100%

¹ Se forklaring af poliets spor på side 11.

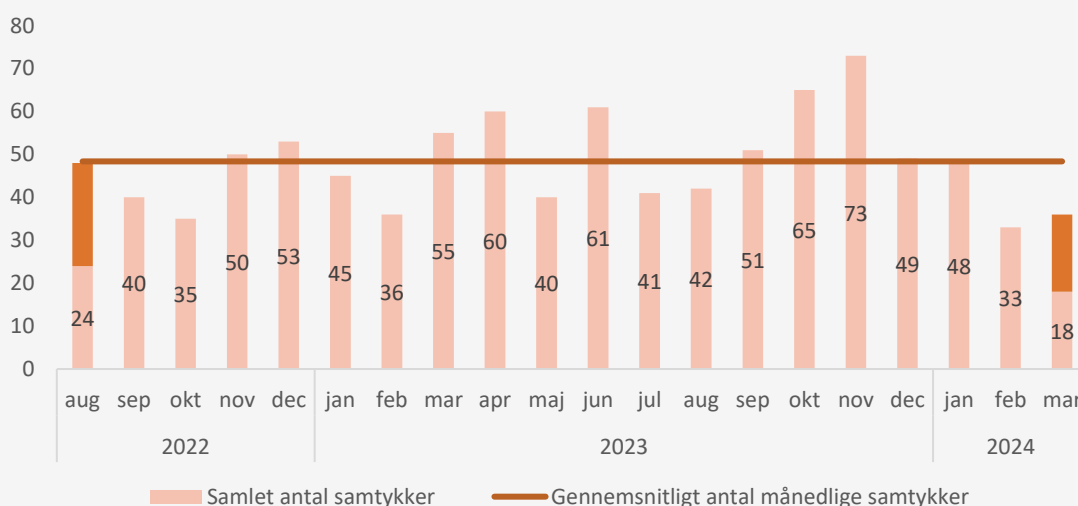
For de 123 borgere, hvor Lev Uden Vold opnåede kontakt, men ikke gennemførte en rådgivningssamtale, er de hyppigst angivne begrundelser følgende (andel af de 123 borgere i parentes):

- Borgeren har ikke tid lige nu (44 procent)
- Der er aftalt et specifikt tidspunkt med borgeren, men denne svarer ikke, når rådgiveren ringer på det aftalte tidspunkt (16 procent)
- Borgeren ønsker ikke at tale med Lev Uden Vold, typisk fordi borgeren ikke er klar til at tage snakken eller fordi situationen har ændret sig (14 procent)
- Borgeren har ikke behov alligevel, typisk fordi borgeren er blevet tilknyttet et krisecenter eller et andet rådgivningsforløb (11 procent)
- Borgeren har selv ringet 1888 i mellemtiden og haft en rådgivningssamtale (3 procent)

I mange tilfælde kan borgeren på et senere tidspunkt have kontaktet den nationale hotline, hvorfor der alligevel kan være gennemført en rådgivningssamtale. Dette bliver dog ikke systematisk registreret, da borgere der ringer 1888 alle er anonyme. Vi ved derfor ikke, hvor mange af de 123 borgere, der har modtaget rådgivning fra den nationale hotline.

I Figur 1 ses det samlede antal samtykker, som de 10 politikredse har indhentet månedsvis hen over hele perioden. Der anes en svag stigning i antallet af samtykker fra starten af perioden til november 2023 og et fald i slutningen af perioden. Der er gennemsnitligt indhentet 48 samtykker om måneden.

Figur 1. Fordeling af samtykker over måneder

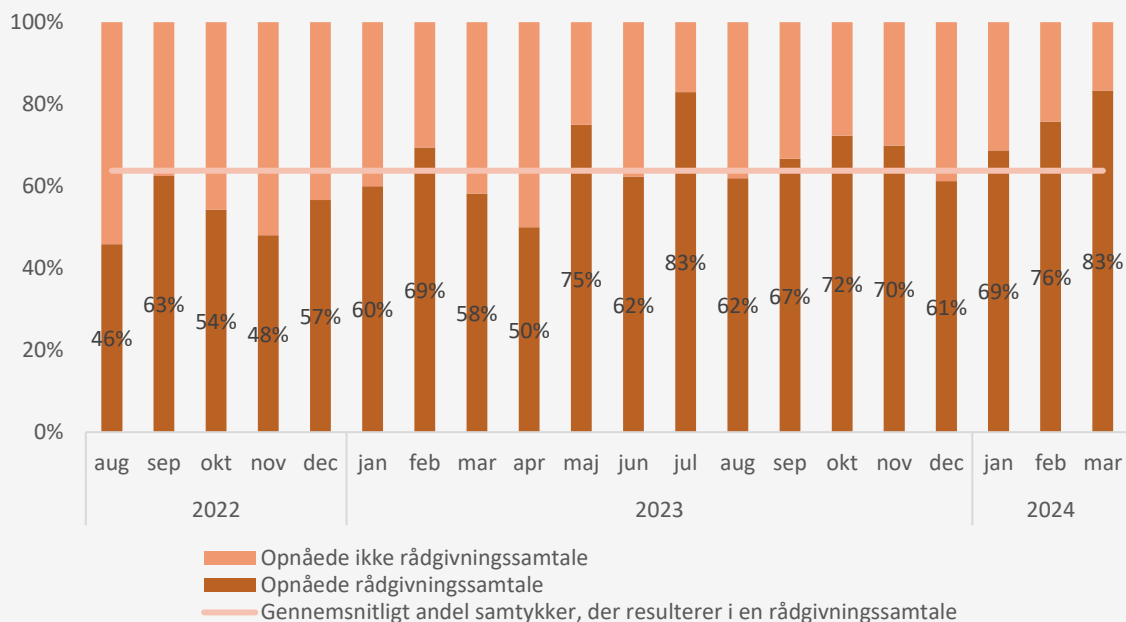
Note: I august og marts måned er der kun data for en halv måned og der er derfor tegnet dobbelt så mange samtykker ind (orange), for at give et mere sammenligneligt billede af niveauet i forhold til de hele måneder.

Figur 2 viser procentdelen af samtykker, hvor der er opnået en rådgivningssamtale fordelt på måneder. I gennemsnit har 63,8 % af samtykkerne resulteret i en rådgivningssamtale.

Figuren viser en tendens til, at flere af samtykkerne resulterer i en rådgivningssamtale over tid.

Figur 2. Andel af samtykker, der resulterer i en rådgivningssamtale fordelt på måneder

1.2 Forskellige tilgange til indhentning af samtykke

I politikredsene er indhentningen af samtykker organiseret på forskellige måder. Der er overordnet tale om fire forskellige spor:

- Screening er et spor, hvor politiets registreringssystemer og døgnrapporter screenes for sager eller hændelser, hvor det kan være meningsfuldt at tage en snak om vold i nære relationer med henblik på at yde råd og vejledning. Det kan både være de personer, der screener sager om vold i nære relationer, der selv tager samtalen og indhenter samtykke eller de kan give opgaven til den aktuelle sagsbehandler, som har sagen og lade vedkommende tage samtalen og indhente samtykke.
- Beredskabssporet dækker over de politibetjente, der er blevet sendt ud på stedet til borgere i forbindelse med en konkret hændelse. De kan forsøge at indhente samtykket i situationen eller efterfølgende.
- Sagsbehandling er efterforskningsarbejdet af anmeldelser om vold. Her kan de ansatte i politiet fx forsøge at indhente samtykke ved anmeldelse, i forbindelse med en afhøring eller anden samtale med borgerne.
- Servicecenter er når en borger selv ringer 114 og servicemedarbejderen i samtalen med en voldsudsat eller -udøver indhenter samtykke.

Figur 3 viser, hvor mange samtykker, der er indhentet gennem de respektive spor. Det skal dog bemærkes, at det varierer mellem politikredsene, hvordan der konkret arbejdes i de enkelte spor, og derfor kan der også være en vis usikkerhed i registreringer, som kategoriserer det anvendte spor.

Ca. 2/3 samtykker indhentes gennem screening- og beredskabssporet, mens ca. 1/3 indhentes gennem sagsbehandling og servicecenter. Nogle politikredse arbejder udelukkende gennem et spor, mens andre kredse anvender flere spor til indhentning af samtykke.

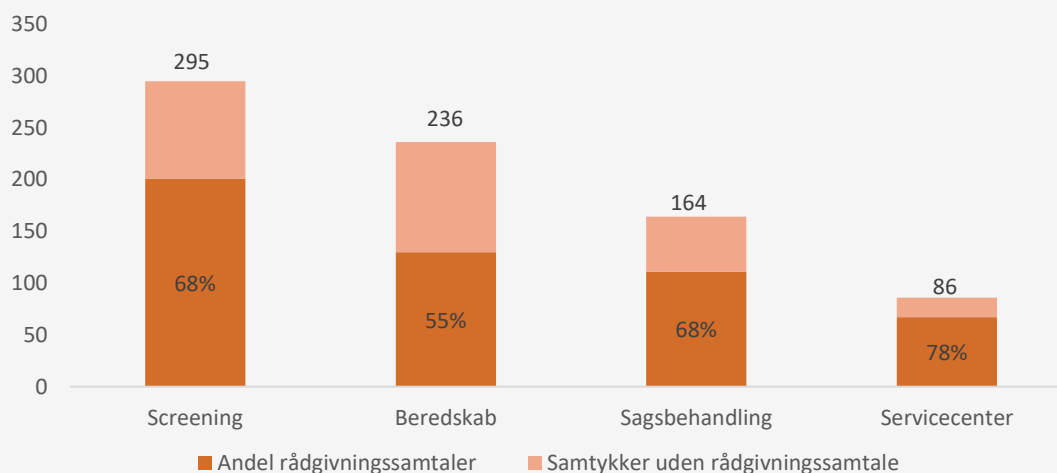
Andelen af samtykker, der fører til en rådgivningssamtale, er lavest for samtykker, der er indhentet gennem beredskabet (55 procent). En relativt høj andel fører til en rådgivningssamtale, for samtykker indhentet gennem servicecenter (76 procent). En forklaring på denne forskel kan være, at borgere, der selv kontakter servicecenteret, muligvis er mere motiverede for at få hjælp, end borgere, hvor beredskabet er kaldt ud på adressen.

Eksempel på to opsporingsmetoder i to politikredse

I Nordsjællands Politikreds er indsatsen hovedsageligt centraliseret i forebyggelsessekretariatet under forebyggelses- og nærhedslinjen, som en screeningsindsats. Screeningsindsatsen foregår ved at medarbejdere i forebyggelsessekretariatet flere gange ugentligt monitorerer visse sagstyper, fx sager kategoriseret som "husspektakler", og kontakter borgere i de tilfælde, hvor de vurderer, det kan være meningsfuldt at tilbyde en samtale med Lev Uden Vold. Udover screeningsindsatsen i forebyggelsessekretariatet, er indsatsen forsøgt udbredt til beredskabet, efterforskning og servicecenteret, som også kan indhente samtykke til en rådgivningssamtale, hvis de er i kontakt med borgere omkring vold i nære relationer. Her er løbende opkvalificering af medarbejdere en forudsætning for, at de er bedre i stand til at tage samtalen med borgeren.

I Syd- og Sønderjyllands politikreds indhenter de hovedsageligt samtykker gennem beredskabet. Baggrunden for dette er en vurdering af, at indsatsen bliver mest robust, hvis den er fast implementeret i betjentenes procedurer, snarere end hvis den bæres af få nøglemedarbejdere. Desuden er der en overbevisning om, at beredskabet møder borgeren på det tidspunkt, hvor de er mest motiverede for forandring. Arbejdet i dette spor forudsætter dog kontinuerlig uddannelse og påmindelse af beredskabet om muligheden for at indhente samtykke, da der i beredskabet sker løbende medarbejderudskiftning.

Figur 3. Spor som samtykker er indhentet gennem og andelen af samtykker der har ført til en rådgivningssamtale

Noter: Figuren er baseret på de 788 ud af 919 samtykker på tværs af de 10 politikredse, hvor rådgiveren har registreret et specifikt spor for indhentning af samtykke. Bemærk at en af de to interviewede politikredse har nævnt, at de muligvis har afvigelser i deres registrering af med hvilke spor samtykkerne indhentes.

1.3 Andre forhold med betydning for indhentning af samtykker

På baggrund af interview med repræsentanter fra to politikredse har vi identificeret en række forhold, som også har betydning for politikredsens indhentning af samtykker og for de gennemførte rådgivningssamtaler.

Opsporing af og samtale om vold i nære relationer kræver viden. Projektet blev indledt med, at Lev Uden Vold var ude i hovedparten i politikredsene og opkvalificere personale i forhold til opsporing, samtaleteknikker og lignende. Repræsentanter fra de to interviewede politikredse peger på, at kontinuerlig uddannelse og opkvalificering er vigtigt for at projektet lykkes, da både politibetjente, sagsbehandlere og servicepersonale i politiet har rigtig mange forskelligartede opgaver. De ansatte i servicecentret har ofte en meget blandet uddannelsesbaggrund og det vil også her kræve en væsentlig indsats, at ruste dem ordentligt til at tage samtalerne om vold.

Projektet skal prioriteres. I de interviewede politikredse har der været nogle engagerede og drivende nøglepersoner, som har haft en afgørende betydning for, at projektet er lykkedes. Samtidig vurderer de interviewede politikredse, at det er vigtigt, at ejerskab og engagement bredes ud til flere medarbejdere for at undgå den sårbarhed, der kan være ved, at projektet afhænger af enkeltpersoner. Derudover er det oplevelsen i de interviewede politikredse, at det har haft betydning, at projektet har været tydeligt prioriteret fra ledelsens side, og at der i en vis grad har været afsat ressourcer til at implementere det. De peger også på, at det er vigtigt at fastholde fokus på indsatsen blandt ledelse og medarbejdere, også når projektet har været i gang noget tid.

Tillid og timing har betydning for, om der indhentes samtykke. I én af de interviewede politikredse er der en oplevelse af, at når der er tid til arbejdet med borgerne, er der i højere grad mulighed for at ramme den rette timing i forhold til at møde dem på et tidspunkt, hvor de er modtagelig overfor hjælp. Som en af de interviewede repræsentanter fortæller: *"Er det det rigtige tidspunkt? Jeg havde én så sent som i går som, da jeg snakkede med hende første gang, ville hun ikke samtykke, men så havde der været en episode i mellemtiden og så ville hun godt samtykke i går fordi hun lige var modnet lidt mere."* Tid er også vigtig i forhold til at opbygge tilliden, særligt ift. borgere, der bruger vold mod deres partner eller ekspartner. En anden interviewet medarbejder fortæller: *"Hvis de har tillid til, at vi ikke får de informationer [som de måtte give i en samtale med Lev Uden Vold] at vide og rent faktisk bare ønsker at hjælpe dem, så tror jeg, vi kommer rigtig langt. Det er måske det som særligt beredskabet kan have svært ved - at skabe det der trykke rum og den der tillid fordi tiden er der ikke til at sætte sig ned, ligesom jeg gør, måske en hel time med sådan en mand, der måske også er i affekt og har nogle udfordringer med sin ekskone."*

Det gør en forskel, at det er Lev Uden Vold, der ringer op. Begge politikredse oplever, at det har en stor betydning, at det er Lev Uden Vold fremfor borgeren selv, der tager initiativet til rådgivningssamtalen. En interviewet medarbejder fortæller: *"Mange kender godt til Lev Uden Vold, og når man fortæller, at de faktisk kan blive ringet op, er det en fordel fordi det kan være grænseoverskridende selv at skulle ringe op."* Og en anden forklarer: *"Vi ved jo, hvor svært det er for den her person-skare selv at tage initiativet, det svarer til, at vi bare fortsætter med at udlevere de her 15 flyers til dem og så siger 'værsgo' selv at læse igennem her, hvor du kan få noget hjælp henne".* Altså man kan ikke forvente, af et så sårbart menneske, at det selv rækker ud efter den hjælp, så jeg tænker at man ville miste rigtig mange i svinget [hvis Lev Uden Vold ikke ringede op til borgeren. Red.]. (...) Det vil kun være de ressourcestærke, hvorimod dem der er suget ind i voldsspiralen og dermed dem vi rigtig gerne vil hjælpe, de vil ikke kunne overskue det i situationen og så vil de ikke få det gjort (...) og politiet vil skulle køre til det samme igen og igen og vi vil ikke bryde med recidiv."

Kapitel 2

De deltagende borgere

2. De deltagende borgere

I dette kapitel præsenterer vi data om de borgere, der har fået en rådgivningssamtale hos Lev Uden Vold gennem i Partnerskab Mod Vold, fra projektets start den 15. august 2022 til den 15. marts 2024 på tværs af de 10 politikredse.

Kapitlet viser at:

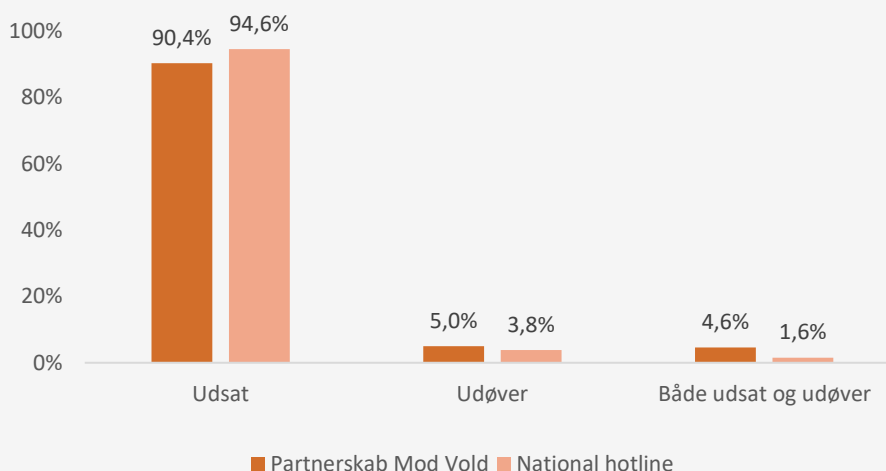
- Hovedparten af de borgere, der blev gennemført en rådgivningssamtale med, var voldsudsatte kvinder.
- En større andel af voldsudøvere fik en rådgivningssamtale gennem Partnerskab Mod Vold sammenlignet med ved Lev Uden Volds nationale hotline.
- De hyppigst registrerede voldsformer blandt både voldsudsatte og -udøvere er fysisk og psykisk vold, og i hovedparten af samtalerne har volden stået på i et eller flere år.
- Lidt over halvdelen af de borgere, der har fået en rådgivningssamtale, har børn, og disse børn har i overvejende grad været udsat direkte eller indirekte for vold.

2.1 Samtaler fordelt på udsatte og udøvere

Rådgivningssamtalerne i Partnerskab Mod Vold er både målrettet voldsudsatte og voldsudøvere. Figur 4 viser fordelingen mellem samtaler med voldsudsatte, voldsudøvere og personer, der både udøver og udsættes vold. Til sammenligning vises data fra Lev Uden Volds nationale hotline fra den tilsvarende periode.

Fordelingerne ligner hinanden, men der er mindre forskelle. Således er der i Partnerskab Mod Vold 1,2 procentpoint flere af samtalerne, som er med voldsudøvere, end der er på den nationale hotline, mens der er 3 procentpoint flere samtaler med personer, der både er udøvere og udsatte i Partnerskab Mod Volds rådgivningssamtaler. Det kan tyde på at man gennem Partnerskab Mod Vold, hvor rådgiveren ringer til borgeren, kommer i kontakt med lidt flere voldsudøvere, i forhold til den nationale hotline, hvor borgeren selv skal tage kontakt.

Figur 4. Fordeling af voldsudsatte og -udøvere i Partnerskab Mod Vold og den nationale hotline

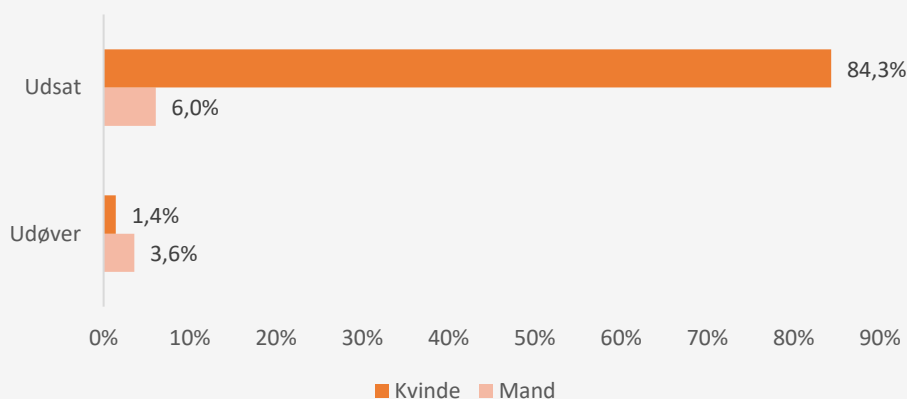

Note: Figuren rapporterer 562 ud af de 586 der har haft en rådgivningssamtale. De 24, der ikke fremgår, mangler enten pga. at den udsatte og udøveren er andre end den der bliver kontaktet, f.eks. en forælder, der udøver vold mod et barn, hvor den anden forælder bliver kontaktet, eller pga. at der er rapporteret flere udøvere eller udsatte.

2.2 Køn og alder i rådgivningssamtalerne

Figur 5 viser kønsfordelingen for borgere der har haft en rådgivningssamtale gennem Partnerskab Mod Vold. Størstedelen (84,3 %) er voldsudsatte kvinder. For udøvere er der ca. 2,5 gange flere mænd end kvinder (3,6 % i forhold til 1,4 %).

Figur 5. Kønsfordeling mellem voldsudsatte og -udøvende

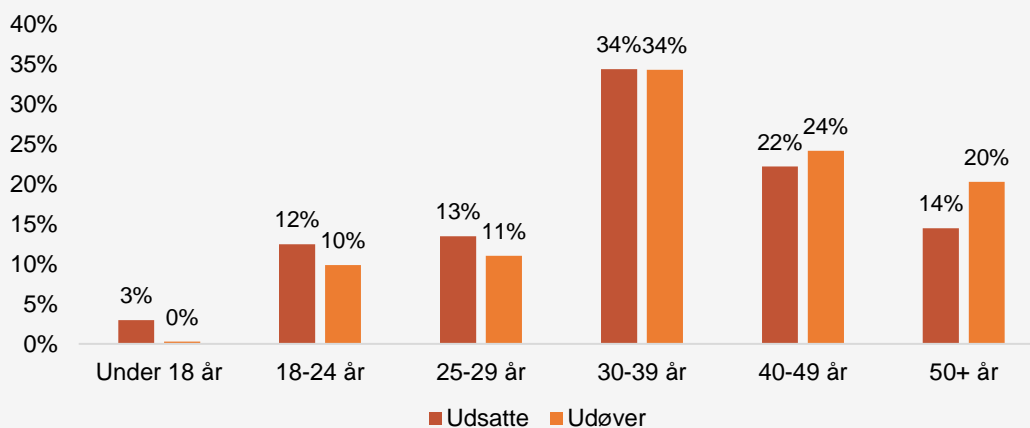

Note: Figuren rapporterer samme data som Figur 4 for rådgivningssamtaler gennem Partnerskab Mod Vold. Der er ikke tydeligt registreret køn i de tilfælde hvor borgeren både er udsat for og udøver vold.

I den enkelte rådgivningssamtale har rådgiveren mulighed for at registrere alder på både voldsudsat og udøver, uanset om samtalen er med en udsat eller en udøver eller en person, der både bruger og er udsat for vold. Alderen for den voldsudsatte er registreret i godt 2/3 af rådgivningssamtalerne og i lidt over halvdelen af tilfældene for voldsudøveren. Figur 6 viser

aldersfordelingen for voldsudsatte og -udøvere. Der er flest både voldsudsatte- og udøvere der er 30-39 år.

Figur 6. Aldersfordeling på den voldsudsatte og voldsudøvende part

Note: Rådgiverne spørger ikke systematisk ind til alder, men registrerer alder på en eller begge parter, hvis borgeren fortæller det i samtalen. Figuren rapporterer således andelen af tilfælde, hvor der er registreret en alder. I de 586 samtaler er alderen rapporteret på den udsatte i 401 tilfælde og den udøvende part i 335 tilfælde.

2.3 Voldsudøvers relation til den voldsudsatte

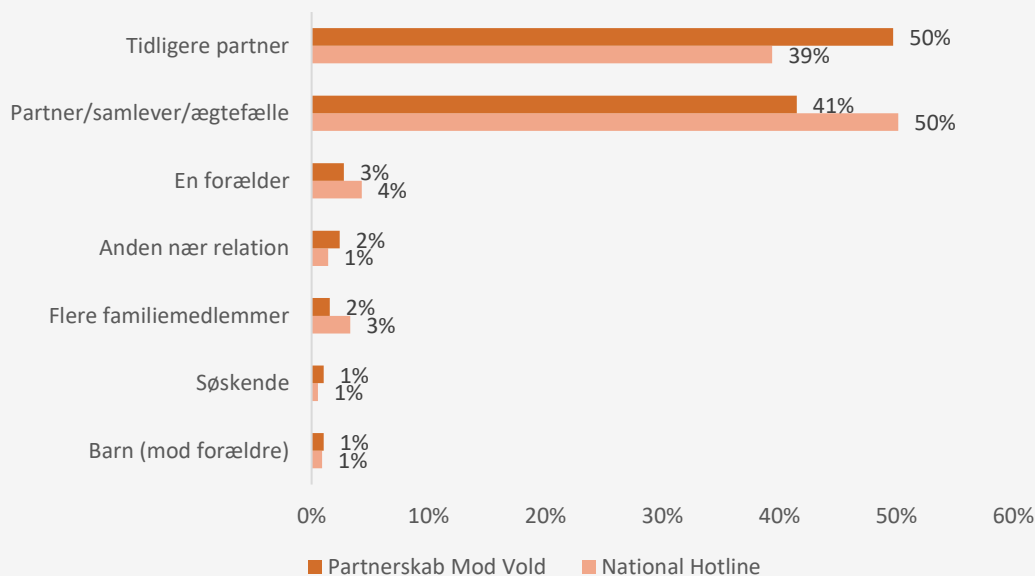
I alle samtaler har rådgiveren mulighed for at registrere hvem voldsudøveren er i relationen til den udsatte, uanset om samtalen er med en udsat, en udøver eller en person, der både er udsat for og udøver vold.

Figur 7 viser, at både for samtaler gennem Partnerskab Mod Vold og den nationale hotline er relationen i ca. 9 ud af 10 tilfælde, at udøveren er en nuværende eller tidligere partner. Samtidig viser figuren, at i en højere andel af samtalerne gennem Partnerskab Mod Vold end gennem den nationale hotline, er parforholdet afsluttet. Således omhandler samtalerne i Partnerskab Mod Vold i 50 % af tilfældene vold imod eller fra en tidligere partner, mens det samme gør sig gældende for 39 % af samtalerne på den nationale hotline.

9 % af rådgivningssamtalerne i Partnerskab Mod Vold omhandler andre nære relationer end partnere.

Figur 7. Voldsudøvers relation til den voldsudsatte

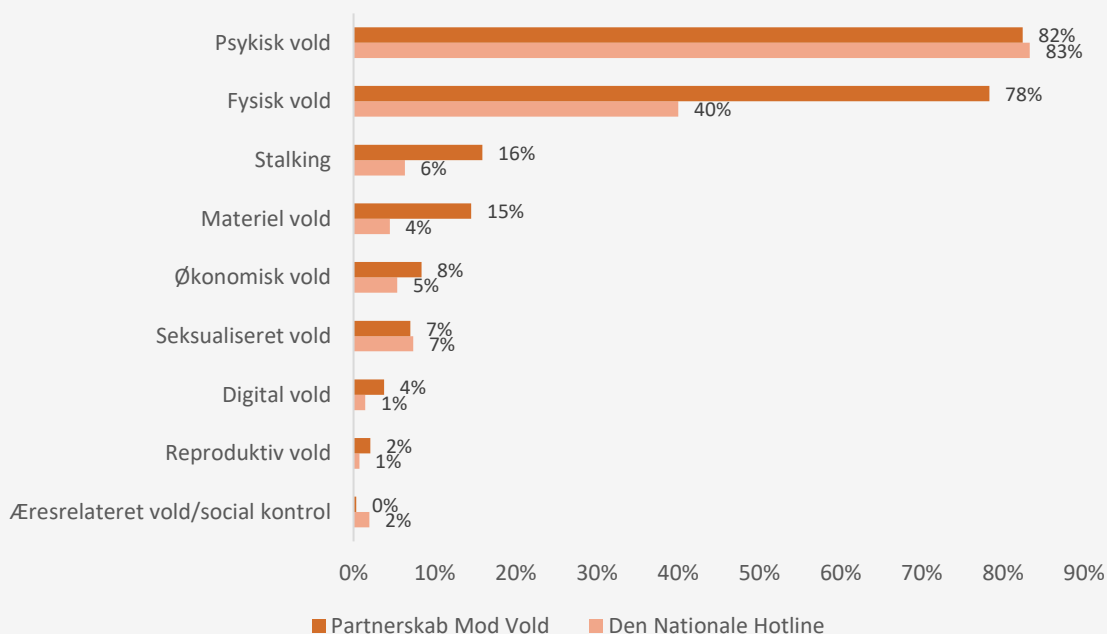
Note: For partnerskab mod vold er voldsudøverens relationen registreret i 581 af de 586 rådgivningssamtaler og for den nationale hotline er det gældende for 6990 ud af 7359 rådgivningssamtaler med voldsudsatte og -udøvere inden for målgruppen.

2.4 Voldsformer og voldens varighed

I alle rådgivningssamtalerne har rådgiveren mulighed for at registrere en eller flere af ni voldsformer, uanset om samtalen er med en voldsudøver eller en voldsudsat. Voldsformerne er fysisk vold, psykisk vold, stalking, materiel vold, økonomisk vold, seksualiseret vold, digital vold, reproduktiv vold og æresrelateret vold/social kontrol.

Figur 8 viser hvilke voldsformer der er registreret i rådgivningssamtalerne. Hovedparten af samtalerne gennem både Partnerskab Mod Vold og den nationale hotline omhandler Psykisk vold og fysisk vold. Samtidig viser figuren, at der er nogle voldsformer, som træder mere frem i samtaler gennem Partnerskab Mod Vold. Det gælder særligt fysisk vold, stalking, materiel vold og digital vold, hvor et fællestræk for disse er, at de er meget synlige, sammenlignet med fx psykisk vold eller seksualiseret vold. Det er derudover Lev Uden Volds projektleders vurdering, at samtalerne gennem Partnerskab Mod Vold oftere omhandler grov vold, og at der sjældnere er tvivlsspørgsmål omkring, hvorvidt der er tale om vold, sammenlignet med samtalerne på den nationale hotline.

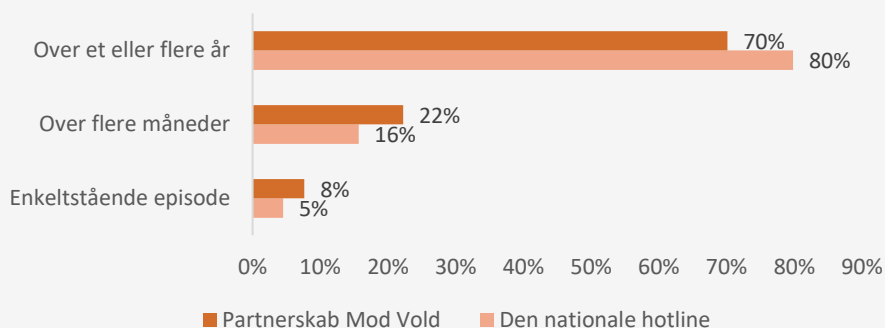
Figur 8. Voldsformer i rådgivningssamtalerne

Note: Der er angivet en eller flere voldsformer for 581 af de 586 samtaler i rådgivningssamtalerne fra Partnerskab Mod Vold.

Figur 9 viser, at de fleste af rådgivningssamtalerne både gennem Partnerskab Mod Vold og den nationale hotline omhandler vold, der har stået på i en periode på et eller flere år. Relativt få samtaler omhandler enkeltstående tilfælde. Sammenlignet med den nationale hotline er der lidt færre samtaler (10 procentpoint) gennem Partnerskab Mod Vold der omhandler vold, der har stået på i et år eller mere, mens der er relativt flere, hvor volden har stået på i mindre end et år eller har været en enkeltstående hændelse. Det kan indikere, at voldsudøvere og voldsudsatte med Partnerskab Mod Vold i nogle tilfælde får rådgivning tidligere end det er tilfældet for de borgere, der selv henvender sig til den nationale hotline.

Figur 9. Voldens varighed

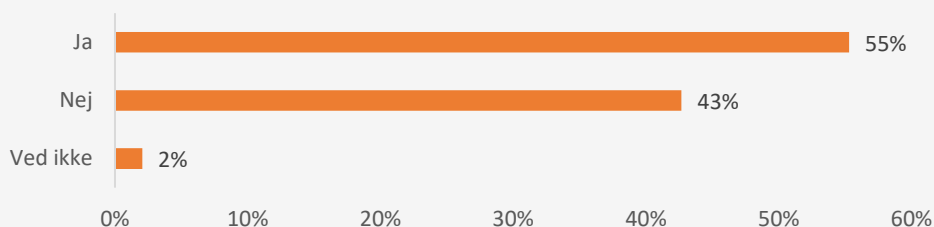
Note: Figuren er baseret på de 549 borgere, som har oplyst voldens varighed i samtalen med rådgiveren for Partnerskab Mod Vold og 6109 samtaler på den nationale hotline i samme periode, hvor voldens varighed er angivet.

2.5 Børn der overværer eller direkte udsættes for vold

I de resterende 18 % af tilfældene har rådgiveren vurderet, at børnene ikke er udsatte. Det kan være fordi, de er anbragte eller at de opholder sig hos den anden forælder, når volden finder sted.

Figur 10 viser, at 55 % af samtalerne i Partnerskab Mod Vold er foretaget med borgere, som har børn under 18 år. Det registreres også, om børnene er udsat for vold, hvor der ikke skelnes mellem direkte og indirekte vold. I 82 % af tilfældene, hvor der er børn i familien, er det registreret, at børnene har været udsat, enten direkte eller indirekte for volden. I de resterende 18 % af tilfældene har rådgiveren vurderet, at børnene ikke er udsatte. Det kan være fordi, de er anbragte eller at de opholder sig hos den anden forælder, når volden finder sted.

Figur 10. Er der børn under 18 år i familien?

Kapitel 3

Samtalernes ind- hold

3. Samtalernes indhold

I dette kapitel præsenterer vi data om rådgivningssamtalerne i Partnerskab Mod Vold på tværs af alle 10 politikredse. Vi illustrerer derudover indholdet i samtalerne med udgangspunkt i rådgivernes anonymiserede beskrivelser af konkrete samtaler.

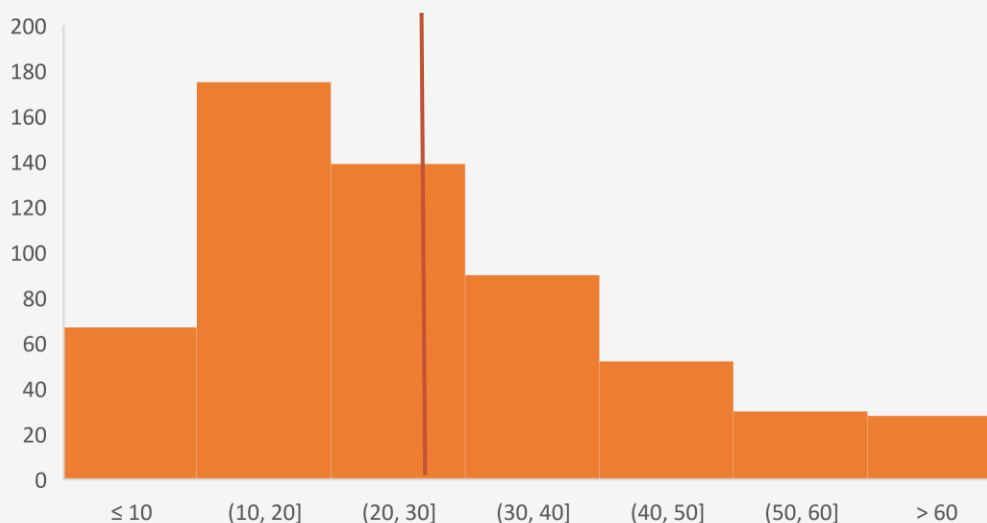
Kapitlet viser at:

- Der er stor variation i samtalerne varighed.
- Hovedparten af samtalerne handler om afklaring af muligheder for at opsøge hjælp.
- I halvdelen af samtalerne rådgives borgeren til at opsøge hjælp i et ambulante tilbud.

3.1 Samtalernes varighed og temaer

Figur 11 viser, at der er forholdsvis stor variation i varigheden af samtalerne. Langt de fleste opkald varer dog mellem 5 og 45 minutter. Den korteste og længste samtale, hvor varigheden er registreret, er henholdsvis 2 og 114 minutter. Gennemsnittet for samtalerne, hvor varigheden er registreret, er 28 minutter.

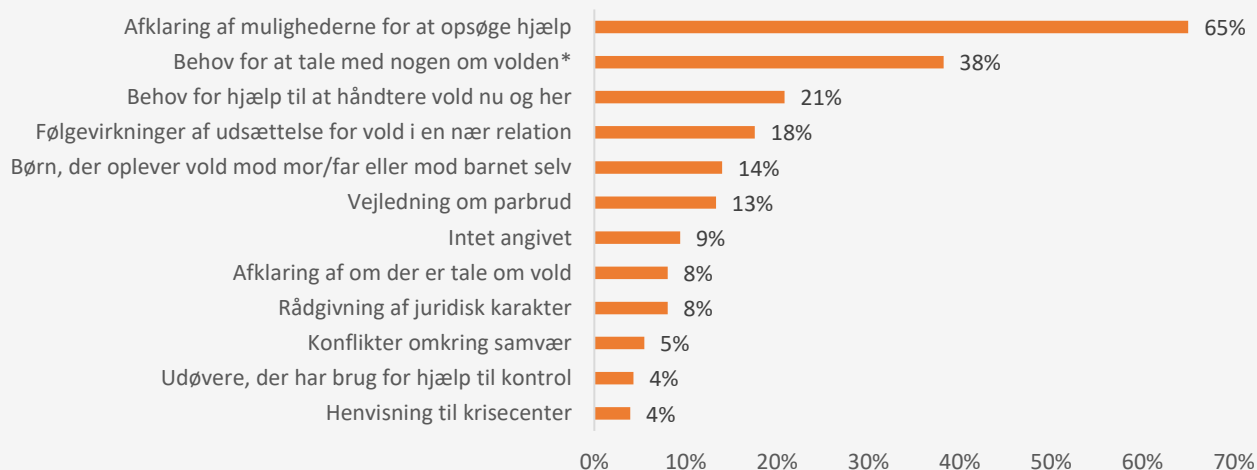
Figur 11. Histogram over samtalerne varighed

Note: Figuren viser et histogram over de 581 samtaler, hvor samtalerens varighed er registreret. Den lodrette linje er gennemsnittet.

Rådgiverne kan angive et eller flere temaer for hver samtale. Ofte angives flere temaer. Figur 12 viser fordelingen af temaer i rådgivningssamtalerne. I langt de fleste samtaler indgår temaet ”afklaring af mulighederne for at opsøge hjælp”. Det næsthøypigste tema er ”behov for at tale med nogen om volden”.

Figur 12. Temaer for rådgivningssamtalerne

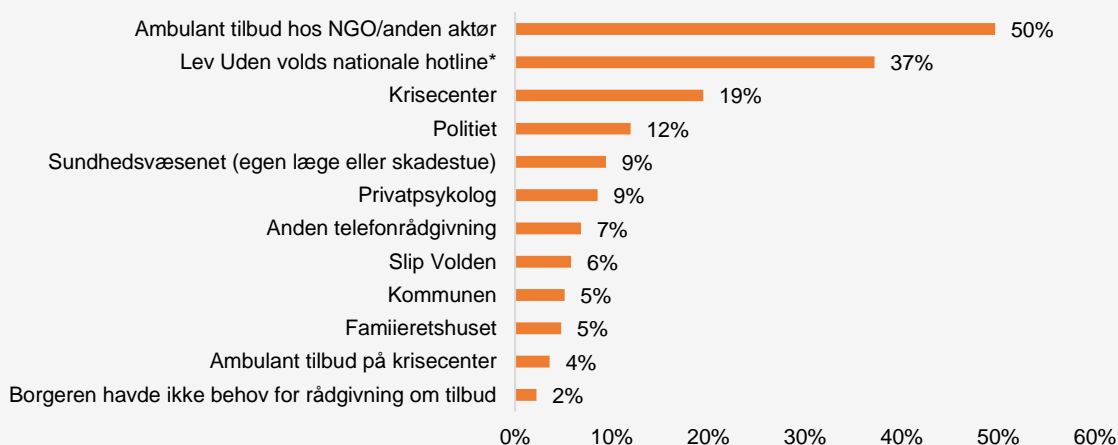

Noter: Antallet af samtaler, der drejede sig om forskellige temaer. Da der kan angives flere temaer for en samtale, summerer det til mere end 100 %.

*: "Behov for at tale med nogen om volden" er indført som en registreringsmulighed fra år 2023 og temaet er derfor sandsynligvis underrepræsenteret.

Figur 13 viser hvilke indsatser, borgerne rådgives til at søge yderligere hjælp hos. Ambulante tilbud, den nationale hotline og krisecentre er de tre indsatser, der henvises mest til.

Figur 13. Antallet af indsatser der henvises til i samtalerne

Noter: Rådgiveren kan vælge at henvise til flere indsatser, hvorfor summen af andelen overstiger 100 %.

*: Lev Uden Volds egen hotline er indført som svarmulighed fra år 2023 og henvisning til denne indsats er derfor sandsynligvis underrepræsenteret.

3.2 Eksempler på cases efter tema

For at illustrere rådgivningssamtalerne kvalitativt har vi i det følgende beskrevet nogle cases, for de fire mest hyppige temaer for rådgivningssamtaler (se evt. Figur 12). Rådgiveren opfordres i et felt i registreringssystemet til at skrive hvad samtalen ”i store træk drejer sig om”. Rådgivningssamtalerne er meget forskelligartede og da der ikke er en nærmere systematik for, hvad rådgiverne skal skrive i dette felt, så kan disse cases udelukkende ses som illustrative eksempler. Der er ændret på uvæsentlige detaljer i cases, for at sikre borgernes anonymitet.

Derudover er der indsat en række citater fra samtykkende borgere, som rådgiverne har registreret efter en rådgivningssamtale. Disse citater stammer også fra registreringssystemet, hvor rådgiverne ligeledes opfordres til at notere konkrete citater fra borgeren. Citaterne er skrevet så godt, som rådgiverne husker dem, når de registrerer umiddelbart efter en samtale og uvæsentlige detaljer er herefter ændret, for at sikre borgernes anonymitet.

Tallet i parentes i overskrifterne henviser til andelen af rådgivningssamtaler i Partnerskab Mod Vold, hvor rådgiveren har angivet dette tema. I den enkelte cases kan der godt være angivet flere temaer. Se evt. Figur 12.

Afklaring af mulighederne for at opsøge hjælp (65 %)

Rådgiveren taler med en kvinde, som igennem flere år blev udsat for psykisk, fysisk og seksuel vold af sin ekspartner.

Kvinden fortæller, at forholdet fra start udviklede sig hurtigt, hvilket fx udmøntede sig i, at ekspartneren stillede et ultimatum om, at hun skulle flytte ind hos ham, hvis ikke han skulle forlade hende. Hertil oplevede hun at blive manipuleret til at tro, at hun havde en psykisk sygdom, og at hun var ansvarlig for den vold, hun blev udsat for. Kvinden blev desuden på daglig basis udsat for voldtægt af ekspartneren.

Kvindens børn boede sammen med parret i hjemmet, og hun fortæller, at hun har forsøgt at skåne dem for at opdage, at hun blev udsat for vold. Hun er ramt af følelser af skyld og skam, og har svært ved at begribe, hvad hun har været udsat for. Kvinden ønsker derfor hjælp til at bearbejde sine oplevelser, hvilket rådgiveren oplyser hende om mulighederne for.

Ekspartneren opsøger stadig kvinden på hendes bopæl, hvorfor rådgiveren råder hende til at dokumentere hans kontaktforsøg og at tilkalde politiet, når han dukker op.

Rådgiveren har en samtale med en kvinde, som i sit tidligere parforhold blev udsat for psykisk og fysisk vold af sin ekspartner. Volden er dog lang fra stoppet efter deres parbrud, idet ekspartneren udsætter kvinden for massiv stalking.

Ekspartneren opsøger kvinden både i hendes hjem og på hendes arbejdsplads, ligesom han opsøger hendes venner og familie.

Ekspartneren er én gang lykkedes med at trænge ind i hendes hjem og udøve grov fysisk vold mod hende. Kvinden har anmeldt ham til politiet og har desuden hver gang, han har opsøgt hende, kontaktet politiet, som har fjernet ham fra stedet. Kvinden er frustreret over, at han kommer tilbage umiddelbart efter. Hun fortæller, at hun er bange hele tiden.

Rådgiveren og kvinden taler om typiske reaktioner på at være udsat for stalking, og hvordan senfølgerne af stalking kan se ud.

Rådgiveren oplyser kvinden om muligheden for at tage på krisecenter, og henviser hende til at kontakte enten Dansk Stalking Center eller rådgivningstilbuddet 'Sig Det Til Nogen'.

"Han fortalte mig så mange gange, at jeg var skør i hovedet, at jeg til sidst troede på ham. Selvom jeg er gået fra ham nu, kan jeg stadig blive i tvivl om, om han havde ret. Hvis han havde ret, var det måske alligevel min skyld, at han behandlede mig sådan."

-Kvinde, udsat for vold af ekspartner

Rådgiveren ringer til en kvinde, der udsættes for stalking af en mand fra hendes lokalområde, som hun har haft et kortvarigt forhold til. Efter kvinden afsluttede forholdet, er både manden og hans venner begyndt at opsøge hende på hendes adresse, og han ringer og skriver til hende mange gange dagligt.

Kvinden er blevet opmærksom på, at manden tidligere har udsat sine ekskærester for grov vold, og er bekymret for, hvad der kan ske med hende.

Rådgiveren er den første person, kvinden taler med om disse oplevelser. Hun skammer sig over at have indgået i en relation med manden og over ikke at have kunnet gennemskue, hvilken type af person, han er.

Kvinden har svært ved at forlige sig med de konsekvenser, stalkingen kan få for hende. Hun fortæller, at hun ikke identificerer sig med den 'typiske' målgruppe for et krisecenterophold, og at hun er ked af, at hun måske bliver nødt til at flytte.

Rådgiveren opfordrer kvinden til at kontakte Dansk Stalking Center og fortæller om muligheden for et ambulansetilbud i kvindens hjemkommune.

Rådgiveren ringer til en mand, som igennem hele forholdet til sin tidligere kæreste, der også er moren til hans børn, har været udsat for psykisk og fysisk vold. Ekskæresten har bl.a. truet med at stikke ham ned med en kniv, hvilket børnene har overhørt.

Efter deres parbrud har hun frataget ham muligheden for at se børnene, hvilket han er i stor sorg over. Manden efterspørger derfor rådgivning til, hvor han kan få hjælp til at komme til at se sine børn igen.

Han fortæller desuden om et behov for at blive lyttet til, hvorfor meget af samtalen går med, at rådgiveren lytter til hans historie. Manden fortæller at det føles lettende at tale med nogen om sine oplevelser.

Rådgiveren taler med manden om, hvordan han kan få hjælp i Mandecentret, ved Politiet og i Familieretshuset.

"Og det bliver ved, og det bliver ved, og det bliver ved. Jeg ved ikke, hvad jeg skal gøre. Jeg ringer til politiet og så kommer de og fjerner ham, men hvad så om en halv time, når han står der igen? Og de siger, jeg bare kan ringe. Og jeg ved godt, at de ikke kan gøre andet, men jeg lever i det hele tiden. Jeg er bange hele tiden."

-Kvinde, udsat for vold af ekspartner

Behov for at tale med nogen om volden (38 %)

Rådgiveren har en samtale med en mand, som i sit nuværende parforhold igennem flere måneder har været udsat for psykisk, fysisk og seksueliseret vold fra sin partner. Hun har bl.a. udsat manden for fysisk vold i form af slag og kvælningsforsøg.

Manden har et stort behov for at tale med nogen om, hvad han bliver udsat for, og giver udtryk for at det er rart at fortælle nogen om sin situation.

Han fortæller, at han har mistet sin omgangskreds, og han ikke føler, at han har kontrol over, hvad der sker i hans liv.

Han beskriver desuden, at han føler sig flov over at fortælle, hvad han bliver udsat for.

Manden har svært ved at se, hvordan han skal komme ud af forholdet, og rådgiveren opfordrer ham til at kontakte Mandecentret for at høre, hvilken ambulanserådgivning, de kan tilbyde.

Rådgiveren ringer til en kvinde, der igennem længere tid er blevet udsat for psykisk, fysisk og materiel vold af sin tidligere partner. Han overfaldt for nyligt kvinden, og udsatte hende for slag, spark og kvælningsforsøg, mens parrets fælles barn var til stede. Det lykkedes kvinden at flygte med barnet, men skaderne var så voldsomme, at hun måtte indlægges på sygehuset.

Både politi og sygehus har underrettet kommunen om volden, og kvinden er meget bekymret for, at det fører til, at hun får frataget sit barn. Dette skyldes bl.a., at ekspartneren gentagne gange har fortalt hende, at hun er en dårlig mor, og hun er derfor bange for, at han har ret.

Kvinden skal til et møde med kommunen på baggrund af underretningerne, og rådgiveren taler med hende om, hvordan kommunen kan hjælpe hende i hendes situation. Hertil taler de om, hvordan kvindens opvækst i et hjem med vold og alkoholmisbrug har påvirket hendes liv, og om de risikofaktorer, der kan være forbundet til dette.

Kvinden ønsker ikke at tage ophold på krisecenter, og rådgiveren henviser hende derfor til rådgivningstilbudet 'Sig Det Til Nogen'.

Hun fortæller slutteligt, at det var rart at tale med en, der lytter til hendes historie, fremfor at være dømmende overfor hendes ekskærestes handlinger.

Rådgiveren kommer igennem til en kvinde, der igennem mange år et blevet udsat for psykisk og fysisk vold af sin nuværende partner. Kvinden og hendes partner har børn sammen, og volden startede, da det første barn blev født. Den psykiske vold kommer især til udtryk gennem voldsom vrede og råben over små hændelser i dagligdagen, og er også rettet mod børnene.

Kvinden og børnene har for nyligt taget ophold på et krisecenter på baggrund af en episode, hvor partneren udsatte hende for fysisk vold og låste hende og et af børnene inde, mens han selv forlod stedet med det andet barn. Kvinden kontaktede politiet, for at få hjælp til at komme ud af bilen og fik efter kort tid hentet det andet barn, som hun tog med sig på krisecentret.

Kvinden har sammen med sin kontaktperson på krisecentret lagt en plan for, hvordan hun fremover skal have kontakt med partneren gennem Familieretshuset vedrørende børnene. Hun fortæller desuden, at hun føler sig tryk ved forløbet og sagen hos politiet.

"Inderst inde ved jeg godt, at det er egoistisk, at jeg bevidst vælger at være sammen med én, der hverken er god for mig eller for mine børn. Jeg vil rigtig gerne have at volden stopper. Jeg kan ikke sige fra, fordi jeg er så forelsket i ham. Jeg indser det nu, at det er en afhængighed. Fysisk ville jeg ikke kunne klare det, hvis han går fra mig. Politiet snakkede bare om anmeldelse, og det er jeg slet ikke interesseret i. Det ville jeg ikke kunne gøre mod ham lige nu."

-Kvinde, udsat for vold af partner

"Det her opkald var lige det, jeg havde brug for. Det var så rart lige at tale oplevelsen igennem med en, der lytter, frem for en der er dømmende overfor min ekskæreste. Min ekskæreste har fortalt mig så mange gange, at jeg er en elendig mor, der ikke duer til noget, så derfor er jeg så rædselsslagen for at skulle til møde med kommunen.

Tænk, hvis han har ret, og de fjerner mine børn?"

-Kvinde, udsat for vold af ekspartner

Behov for hjælp til at håndtere vold nu og her (21 %)

Rådgiveren har en samtale med en kvinde, som igennem mange år har været udsat for psykisk og fysisk vold fra sin partner. Parret har desuden fælles børn, som faren ligeledes udsætter for vold.

Kvinden fortæller, at hendes partner pålægger hende ansvaret for volden og at han manipulerer hende til at blive i parforholdet ved at love at stoppe med at udøve vold, hvilket ikke sker. Partnerens familie tager desuden del i at pålægge kvinden ansvaret for volden ved at insinuere, at kvindens adfærd har fremprovokeret volden. Rådgiveren taler derfor med kvinden om voldens cyklus og voldens spiral.

Politiet blev kontaktet på baggrund af en nylig episode med grov vold mod både børnene og kvinden. Betjentene fjernede faren, som fik et midlertidigt forbud mod at komme i hjemmet.

Rådgiveren og kvinden lægger en plan for, hvordan kvinden kan passe på sig selv, når manden igen får adgang til deres fælles hjem. Rådgiveren opfordrer desuden kvinden til at få en henvisning fra lægen til en privat psykolog og henviser til Mødrehjælpens ambulante forløb til hende og deres børn.

Kvinden var usikker på det videre forløb med politiet efter hendes anmeldelse af volden. Rådgiveren opfordrede hende derfor til at kontakte betjenten, som håndterer hendes sag, for at få indblik i, hvad der skal ske fremadrettet.

Rådgiveren kommer igennem til en kvinde, som er blevet udsat for psykisk og fysisk vold af sin ekspartner. Ekspartneren har få dage inden opkaldet truet kvinden og hendes børn på livet, hvilket fik hende til at kontakte politiet, som afhentede ekspartneren. Her modtog hun desuden en blanket fra politiet, men hun ved ikke, hvad der står på den, idet hun ikke taler dansk.

Ekspartneren blev løsladt igen kort tid efter afhentningen af ham og kvinden er bekymret for, hvad han kan finde på. Hun ønsker at tage ophold på et krisecenter, men der er ingen ledige pladser, som er tæt på hendes arbejdsplads, og hvor hun kan medbringe sin hund.

Kvinden har god kontakt til betjenten, som tog sig af sagen med hendes ekspartner, men da personen har fri på dagen for opkaldet, føler hun sig i tvivl om, hvad hun skal gøre.

Rådgiveren opfordrer kvinden til at tale med politiet om muligheden for at få en overfaldsalarm og anbefaler hende at kontakte krisecentret løbende over de næste par dage, for at høre om nogen er flyttet ud i mellemtiden. Rådgiveren oplyser desuden om relevante ambulante tilbud, og de taler desuden om, at kvinden er udfordret af mangel på netværk i Danmark, manglende sprogkunderskaber og mulighed for at navigere i det danske system generelt.

”Det var en øjenåbner at politiet mødte op. Der gik det op for mig, at jeg jo ikke kan opføre mig sådan. Jeg har virkelig brug for hjælp til at kontrollere min vrede. Der er mange, der har sagt at de er bange for mig, når jeg bliver vred.”

- Mand, der har brugt vold mod sin partner

Følgenvirkninger af udsættelse for vold i en nær relation (18 %)

Rådgiveren taler med en kvinde, som har været udsat for psykisk vold i sit nuværende parforhold og for nyligt blev udsat for et tilfælde af fysisk vold fra sin partner, mens kvindens børn fra et tidligere parforhold var til stede i hjemmet og overhørte episoden. Partneren slog, skubbede og tog kvælertag på hende, hvilket førte til at politiet blev tilkaldt.

Kvinden fortæller, at hun er meget forelsket i manden, at hun har ondt af ham, og at hun føler, at den vold, han udsætter hende for, er hendes egen skyld. Rådgiveren taler med kvinden om hendes følelser og voldens spiral, og hvordan volden kan blive normaliseret over tid, og at den udsatte kan komme til at internalisere skylden og ansvaret for udøverens adfærd.

Kvinden fortæller, at hun er påvirket af følgerne af volden, f.eks. kan hun ikke koncentrere sig på arbejdet og er træt hele tiden. Hun er ikke klar til at anmelde manden for vold, og rådgiveren forklarer, hvordan det kan have langsigtede konsekvenser for hende selv og hendes børn, hvis hun bliver i det voldelige forhold.

De taler sammen om, hvordan hun på sigt kan forlade ham, når hun bliver klar til det, og hvis han ikke opsøger hjælp og stopper med at udøve vold.

Hun er motiveret til at få ambulanshjælp og rådgiveren henviser hende til relevante tilbud.

Rådgiveren kommer igennem til en kvinde, som igennem lang tid har været udsat for grov fysisk vold fra sin ekspartner, både mens de var i et parforhold og efterfølgende, hvor han opsøger hende i hendes hjem. Volden har flere gange været livstruende.

Kvinden er bange for at anmelde volden til politiet, fordi hun frygter at det vil eskalere situationen, og hun føler sig ikke i sikkerhed fra ham eller hans familie. Kvinden har kontakt med sundhedsvæsenet, hvor hun er i udredning for PTSD på grund af volden, og skal opstarte i behandling. Kvinden er desuden i kontakt med kommunen om at blive indstillet til en at få en bolig til rådighed i en anden kommune. Hun har på nuværende tidspunkt installeret alarmer og overvågningskameraer i boligen.

Rådgiveren udtrykker sin bekymring for kvindens helbred og liv, men hun ønsker ikke at tage ophold på et krisecenter, fordi hendes barn har en god rutine, hvilket hun er bekymret for krisecenteropholdet vil forstyrre. Rådgiveren anbefaler hende at benytte Skytsengel-appen, og at føre logbog over hans kontaktforsøg, og de oplevelser hun har med ham.

"Man glemmer det, men jeg fandt min dagbog frem og kan læse, hvad jeg har været udsat for. Min hukommelse er rigtig dårlig, jeg kan ikke huske folks ansigter. Sådan har det ikke altid været. Det var rart at få viden om, hvad jeg kan gå videre med. Man er jo et sort hul og det er svært at overskue."

-Kvinde, udsat for vold af partner